

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 10 października 2016 r.

Poz. 3907

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.350.2016 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 6 października 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2016 roku, poz. 446/ stwierdzam nieważność uchwały Nr XXVIII/212/2016 Rady Miejskiej Ruciane-Nida z dnia 31 sierpnia 2016 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Karwica-kompleks V

Uzasadnienie:

Rada Miejska Ruciane-Nida w dniu 31 sierpnia 2016 roku podjęła uchwałę Nr XXVIII/212/2016 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Karwica-kompleks V.

Uchwała ta rażąco narusza prawo w następujący sposób:

Rada nie wypełniła dyspozycji art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Stosownie do art. 15 ust. 1 ww. ustawy wójt sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, wraz z uzasadnieniem.

W uzasadnieniu przedstawia się w szczególności:

- 1) Sposób realizacji wymogów wynikających z art. 1 ust. 2-4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
- 2) Zgodności z wynikami analizy, o której mowa w art. 32 ust. 1 tejże ustawy wraz z datą uchwały rady gminy, o której mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
- 3) Wpływ na finanse publiczne, w tym budżet gminy.

Z analizy dokumentacji planistycznej wynika, iż dla podjętej w dniu 31 sierpnia 2016 roku uchwały nie sporządzono wymaganego prawem uzasadnienia.

Ponadto następujące postanowienia uchwały naruszają prawo:

§ 6. ust. 5 uchwały - „zakazuje się wycinki drzew i krzewów na obszarach projektowanego zainwestowania, zakaz nie dotyczy obszarów bezpośredniego wykorzystania pod zabudowę „

§ 6. ust. 7 i 2) pkt uchwały „1) należy zastosować hałdowanie gruntów próchnicznych w celu ponownego wykorzystania” i pkt „2) Prace budowlane należy wykonywać poza okresem lęgowym ptaków tj. od 16 października do końca lutego.”

§ 6. ust. 9 uchwały „Realizacja zagospodarowania musi umożliwiać migrację drobnych zwierząt (szczególnie płazów) poprzez np. otwory o średnicy min. 15 cm wykonane w podmurówce ogrodzeń przy powierzchni terenu, rozmieszczone w odstępach nie większych niż 5m, prześwit o szerokości 10 cm pomiędzy podmurówką, a ażurowymi elementami ogrodzenia, gdy wysokość podmurówki nie przekracza 10 cm”

poprzez przekroczenie granic władztwa planistycznego; zakaz wykraczania poza obowiązujące normy prawne; ustalenia wchodzące w kompetencje organów środowiskowych;

Natomiast poniższe postanowienia uchwały:

§ 6. ust. 11 – „Przy projektowaniu budynków należy zachować normatywy odległości od innych obiektów budowlanych zgodnie z odpowiednimi przepisami w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków i innych obiektów budowlanych „

§ 7. ust. 5 pkt 1 – w części - „ *Należy zachować normatywne odległości projektowanych urządzeń i obiektów od sieci elektroenergetycznej na podstawie przepisów odrębnych*”.

§ 7. ust. 6 pkt 1 – w części - „ *Należy zachować normatywne odległości projektowanych urządzeń i obiektów od sieci gazowej na podstawie przepisów odrębnych*.”

naruszają zasady sporządzania planu miejscowego poprzez wprowadzenie ustaleń informacyjnych. W planie miejscowym nie ma potrzeby ustalania obowiązku przestrzegania obowiązującego prawa.

Postanowienie § 7 ust. 4 pkt 1 uchwały – w części – „*Istnieje zakaz odprowadzania ścieków do przydomowych oczyszczalni ścieków*” - przekracza władztwo planistyczne, modyfikuje przepisy odrębne i jednocześnie narusza art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Postanowienie § 7 ust. 8 uchwały – w części – „*(...) Zaleca się ogrzewanie w oparciu o paliwa niskoemisyjne np.: gaz, olej opałowy, drewno, energię elektryczną lub odnawialne źródła energii wykluczając elektrownie wiatrowe*”; - narusza zasady sporządzania planu miejscowego poprzez wprowadza ustalenia niewiążące, informacyjne Plan powinien określać nakazy, zakazy, ograniczenia lub dopuszczenia;

Regulowanie kwestii uregulowanych w aktach wyższego rzędu inaczej niż to uczynił ustawodawca stanowi naruszenie prawa, gdyż działanie to jest sprzeczne z przyjętą zasadą tworzenia aktów prawa miejscowego na podstawie i w granicach prawa. Powtórzenie regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (w oparciu o wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 21 września 2011 r. sygn. II SA/Wr 479/11 oraz wyrok NSA z dnia 14 października 1999 r. sygn. II SA/Wr 1179/98 oraz dodatkowo na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 26 lipca 2012 r. znak: NK-N1.4131.740.2012.MM2-2). Jakikolwiek bowiem inkorporowanie przepisów ustawowych do aktów prawa miejscowego uznać należy z punktu widzenia techniki prawodawczej za bezwzględnie niedopuszczalne (w oparciu o wyrok WSA w Gliwicach z dnia 16 listopada 2009 r. sygn. IISA/GI 522/09).

Art.5. ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach stanowi, że właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone przepisami odrębnymi; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych - wyrok NSA z dnia 29 listopada 2013 r. (sygn. akt II OSK 1554/12).

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ujmowane są formie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenu. Plan miejscowy nie jest zatem aktem, w którym zamieszcza się informacje, zalecenia, czy też innego rodzaju niewiążące sugestie dla właścicieli nieruchomości, bądź potencjalnych inwestorów. Zamieszczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego regulacji o charakterze informacyjnym stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, skutkujące nieważnością uchwały w części zawierającej taką regulację - wyrok NSA z dnia 2 grudnia 2012 r. sygn. II OSK 2096/10).

Przepisy zawarte w aktach prawa miejscowego, które wspólnie z regulacjami ustawowymi stanowią podstawę do dekodowania norm prawnych, podlegających konkretyzacji w ramach procesów stosowania prawa, a tym samym w konsekwencji do ingerencji w sferę prawną osób będących adresatami działań administracji, powinny być redagowane w sposób czytelny i niebudzący wątpliwości interpretacyjnych – wyrok WSA w Krakowie sygn. II SA/Kr 407/08).

Mając powyższe na uwadze należało postąpić jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki